



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De exemplis pristinarum plagarum, quae nos à periculis futuris cauere
doce[n]t. Ca. 58

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

§.c.15. §.27

non diu permāsurā quādo properās homo sine cōrela deprecat pro populis proferēs seruitutis suæ sicutū orationē. Iustus profecto deus bonū hominis timorem frequēter pro suę vindictę exequutiōe accipit, quā bonus dñs & cōfortās in die tribulatiōis & sciēs sperātes in se, & in diluuiō p̄tereunte cōsumationē faciet loci eius. Filij deniq; Israel viderūt opa dñi & mirabilia eius in profundo, & postq̄ dixit tūc stetit spūs procellę, & exaltati sunt fluctus eius. Et clamauerunt ad dñm cū tribularentur, & de necessitatibus eorum eduxit eos, & statuit procellā eius in aurā & siluerūt fluctus eius. Inuocemus ergo, ad oremusq; deū in omni humilitate, vt qui nostrā necessitatē, magis q̄ nos ipsi nouit, citius, anteq̄ pereamus, subueniat nobis spēm habentibus, nostrā humilē orationē nubes penetraturā, deoq; propinquaturam, neq; ab eo discessurā, donec altissimus nos clemēter aspiciat, vt cū propheta dicere possimus. Assumpsit me de aquis multis. Eripuit me de iniuriis, quoniā omnia iudicia eius in cōspectu meo, & iustitias eius nō repuli à me, quāniam in te eripiar à tentatiōe, disciplina tua correxit me in finē.

Na. 1. 1
Psa. 106.

§.eo. §.7 &
j.c. 59. §.5.

at nobis spēm habentibus, nostrā humilē orationē nubes penetraturā, deoq; propinquaturam, neq; ab eo discessurā, donec altissimus nos clemēter aspiciat, vt cū propheta dicere possimus. Assumpsit me de aquis multis. Eripuit me de iniuriis, quoniā omnia iudicia eius in cōspectu meo, & iustitias eius nō repuli à me, quāniam in te eripiar à tentatiōe, disciplina tua correxit me in finē.

Eccle. 35
Psal. 17

§.eo. §.3

at nobis spēm habentibus, nostrā humilē orationē nubes penetraturā, deoq; propinquaturam, neq; ab eo discessurā, donec altissimus nos clemēter aspiciat, vt cū propheta dicere possimus. Assumpsit me de aquis multis. Eripuit me de iniuriis, quoniā omnia iudicia eius in cōspectu meo, & iustitias eius nō repuli à me, quāniam in te eripiar à tentatiōe, disciplina tua correxit me in finē.

¶ De exemplis pristinaę plagę, quę nos à periculis futuris cauere docent.

Cap. LVIII.

§.c.15. §.45
& j.c. 63. §.3

Exemplo discitur disciplina. Quare cōsiderandū est, quid in veteri testamento contigerit Iudæis, verba Hieremię & aliorum vatū p̄nuntiata spernentibus, & cum ignominia dicentibus, pax pax, & non erat pax, quod suas abominaciones in tempore visitationis suę corruerunt, & qui dixerunt, non appropinquabit, & non veniet super nos malum, illi in gladio mortui sunt. Altissimus autem ad ecclesiam illud vulgare prouerbium profert. Sicut mater, ita & filia eius, tu es filia tuę matris, scilicet synagoga, quę proiecit vixit suum. Veteres quidem foderunt foueam ante faciem nostram, & inciderūt in eā. Cauemus igitur ne in eadem foueam, in quam antiqui ob sua delicta ceciderūt, nos pariter ob similia vel etiam maiora flagitia quādoq; cadamus, similesq; penas experiamur. Commune quippe prouerbium est. Casus demētis correctio fit sapientis. Item: Pulchre se castigat q̄ alterius exemplo se emendat. Felix quem faciunt aliena pericula cautum.

Requer. 24.
Hier. 8

§.c.46. §.13
& j.c. 10. §.10

Cauemus igitur ne in eadem foueam, in quam antiqui ob sua delicta ceciderūt, nos pariter ob similia vel etiam maiora flagitia quādoq; cadamus, similesq; penas experiamur. Commune quippe prouerbium est. Casus demētis correctio fit sapientis. Item: Pulchre se castigat q̄ alterius exemplo se emendat. Felix quem faciunt aliena pericula cautum.

Amos. 9
Ezech. 17
Psal. 56
Matt. 15

§.c.1. §.2 &
j.c. 10. §.5

I § Perscrutemur quid dominus p̄ prophetam ad literam olim Iudæis, & p̄ consequens hodie Christianis, per Iudæos p̄figuratis, minitatur, dicens. Ite ad locum in Sylo (quę ciuitas dudum erat destructa) vbi habitauit nomen meum à principio, & videte quę fecerim ego ei, propter malitiam populi mei Israel. Et nunc quia fecistis omnia opera hæc, faciam domui huic, sicut feci Sylo, & proiciā vos à facie mea. Ista figura ecclesiā Christi, moresq; Christianorū hodiernos respicit. Hęc est enim gens quę non audiuit vocem domini dei sui, nec recipit disciplinam, perijt fides & ablata est de ore earum, ergo in desolatione erit terra. Similiter Phasur sacerdos percussus est plaga, qui in domo domini percussit Hieremiam prophetantem istos sermones. Sic Ioachim rex Iudæ, qui librum reuelationum scidit & combussit, p̄nam luit. Hieremias em̄ p̄dixerat, qui maneret in ciuitate, periret; qui autem fugeret ad Chaldęos, viueret, quia ciuitatem rex Chaldęorum esset expugnaturus, ideo principes Iuda quęsierunt prophetā interficere dicentes: De industria dissoluit manus virorum bellantium, quasi quærat malum ciuitatis. Cuius indigenis ipse vates retulerat domini nuntium dicēs: Conuertimini vnusquisq; à via sua pessima, & bona facite studia vestra. Sed ipsi non inclinauerunt aurem suam, idcirco hæc dicit dominus: Ecce ego adducā super Iudam, & super omnes habitatores Hierusalem, vniuersam afflictionē quam loquutus sum aduersus illos.

Hiere. 7

j.c. 10. §.2. ip.
§.c. 57. §.5.
& j.c. 10. §.4
§.c. 15. §.44
& §.c. 56. §.9.
& j.c. 59. §.5

Chaldęorum esset expugnaturus, ideo principes Iuda quęsierunt prophetā interficere dicentes: De industria dissoluit manus virorum bellantium, quasi quærat malum ciuitatis. Cuius indigenis ipse vates retulerat domini nuntium dicēs: Conuertimini vnusquisq; à via sua pessima, & bona facite studia vestra. Sed ipsi non inclinauerunt aurem suam, idcirco hæc dicit dominus: Ecce ego adducā super Iudam, & super omnes habitatores Hierusalem, vniuersam afflictionē quam loquutus sum aduersus illos.

Hiere. 20. &
c. 26. & 38
Hiere. 36.

§.c. 24. §.6
§.c. 54. ip.
§.c. 49. §.8.
& j.c. 64. §.5.
j.c. 10. §.6.

Chaldęorum esset expugnaturus, ideo principes Iuda quęsierunt prophetā interficere dicentes: De industria dissoluit manus virorum bellantium, quasi quærat malum ciuitatis. Cuius indigenis ipse vates retulerat domini nuntium dicēs: Conuertimini vnusquisq; à via sua pessima, & bona facite studia vestra. Sed ipsi non inclinauerunt aurem suam, idcirco hæc dicit dominus: Ecce ego adducā super Iudam, & super omnes habitatores Hierusalem, vniuersam afflictionē quam loquutus sum aduersus illos.

Hiere. 38

Hiere. 35

§.eo. §.1

II § Quę admodū Iudæi olim à Sylo, ita hodie nos à plaga priorę ciuitatū exemplū sumere possumus, vt pote à Corozain, Bethsaida, Tyro, Sydone & Cappharnaū, de quibus in euangelio. Et maxime à ciuitatibus Sodoma, Gomorrha, & circūiacentibus. Vnde scriptura ait: Videntes plagas terrę illius, & infirmitates, quibus eā afflixerit dominus, in exemplū subuersionis Sodomę & Gomorrhę, Adamę & Seboim, quas subuertit dominus in ira & in furore suo, dicent, sicut fecit dñs terrę huic, quę est hæc ira furoris eius immensa, & respondebunt, quia dereli-

Matt. 11.
Lucę. 10
Deute. 29

DE EXEMPLIS PRISTINARVM PLAGARVM.

- dereliquerunt pactum domini, & seruerunt dijs alienis. Sic modo seruimus peccatis, ideo deus in Esdra nobis cominat, dicens: Gens mala, memorate quid fecerim Sodoma & Gomorrhæ, quæ terra iacet in piceis glebæ & aggeribus cineræ, sic dabo eos qui me non audierunt, dicit dominus omnipotens.
4. Esdr. 2. III § Similem mentionem facit Christus, inquit: Sicut erant in diebus ante diluuiũ comedentes, & bibentes, nabentes, & nuptui tradentes vsq; ad eum diem quo intrauit Noe in archam, & nõ cognouerunt, donec venit diluuiũ, & tulit, atq; perdidit omnes, ita erit in diebus filij hominis. Præterea sicut factũ est in diebus Loth, edebat & bibebat, emebat & vendebat, plantabat & edificabat, qua die ait exijt Loth à Sodomis, pluit ignem & sulphur de cælo, & omnes perdidit, secundũ hoc erit qua die filius hominis reuelabit. Quæ qdem reuelatio iam dudum per Birgittam aliasve personas fidedignas facta est verbis & scriptis, ex quibus colligit coniectura, eandem reuelationem in breui operibus completũ iri cũ tãto horrore q̃ in die iudicij tolerabilis erit terræ Sodomorũ & Gomorrhæorũ q̃ nobis, q̃ non audimus sermones istos. Quicquid em̃ Hebræis cæterisque antecessoribus nostris Christus & prophetia olim prædixit, id ipsum per sacram scripturam ac per fideles reuelationes repetit, & nobis Christianis quotidie promulgat, ac vt vigilamus præcipitur, quia lex semper loquitur.
- Matth. 24 ante diluuiũ comedentes, & bibentes, nabentes, & nuptui tradentes vsq; ad eum diem quo intrauit Noe in archam, & nõ cognouerunt, donec venit diluuiũ, & tulit, atq; perdidit omnes, ita erit in diebus filij hominis. Præterea sicut factũ est in diebus Loth, edebat & bibebat, emebat & vendebat, plantabat & edificabat, qua die ait exijt Loth à Sodomis, pluit ignem & sulphur de cælo, & omnes perdidit, secundũ hoc erit qua die filius hominis reuelabit. Quæ qdem reuelatio iam dudum per Birgittam aliasve personas fidedignas facta est verbis & scriptis, ex quibus colligit coniectura, eandem reuelationem in breui operibus completũ iri cũ tãto horrore q̃ in die iudicij tolerabilis erit terræ Sodomorũ & Gomorrhæorũ q̃ nobis, q̃ non audimus sermones istos. Quicquid em̃ Hebræis cæterisque antecessoribus nostris Christus & prophetia olim prædixit, id ipsum per sacram scripturam ac per fideles reuelationes repetit, & nobis Christianis quotidie promulgat, ac vt vigilamus præcipitur, quia lex semper loquitur.
- Mar. 13. 2. Bir. 12. III § Porro apud Birgittam saluator ait: Ego sum qui iudicauĩ Adam & Cain ac totum mundũ, immittendo propter hominum peccata diluuiũ. Et quãuis nunc isto tempore iustitia videat̃ minor, tamẽ non est mutatio iustitiæ meæ, sed ostensio maior charitatis meæ, siquidem eadem iustitia & eadem virtute iudicij nũc mundũ iudicæ, qua tũc cum populũ meũ Aegyptijs seruire permisĩ, & qua in deserto affixi. Multũ nãq; rigida & stricta videtur iustitia in parentibus primis in vnda diluuij, in morte in heremo prostratos, eadem iustitia nũc mecum est, & æternaliter fuit. Sed nũc magis misericordia & charitas apparet, quia tũc iniustitia rationabiliter occultabat. Deinde dominus Iesus dirigit orationem ad hominem. Ergo iudex tuus suscepi omnem peccatam pro te, & notũ feci tibi periculũ tuũ, & viam eundi, ne tu venires in poenam. Ego ostendi tibi per Prophetas, quæ mihi erant futura, & nec minimũ punctũ, de quo propheta vaticinati sunt, præteritũ. Ego ostendi tibi omnem dilectionem vt veteres te ad me, sed quia auertisti te à me, ideo iustitia nũc es dignus, quia misericordiam contempsisti. Et infra: Vide iustitiam meam in primo angelo & in primo homine, ac in diluio. Vide in reliquis ciuitatum euerfione. Pericula certe à Christo per Birgittam Græcis, Cyprus, ac nonnullis alijs prænũtiata, effectu sunt completa, vt supra patet, quis dubitat quin reliqua Birgittæ pronostica nondum completa, aliquando compleantur? Birgitta em̃ sua præconia per timorẽ animi non confinxit, sed in nomine domini prædixit, quia in signum veritatis partim euenerũt, ideo cætera ipsius dicta præsumũtur esse vera ac indubitate complenda.
- Birg. ext. 32. V § Cæterum tempore veteris testamenti synagoga, peccatis Iudæorũ exigentibus, plures aduersitates passa est in Aegypto, & extra. Item in schismate inter Roboam & Hieroboam sustinuit ingentem iacturam: similiter in destructioe templi, & transmigratione sacerdotũ in Babyloniã per Nabuchodonosor, & tempore Machabæorũ, quãdo schismata & multi pseudoprophetae inualuerũt. Hæc Machabæorũ tribulatio fuit synagoga vltima. De huiusmodi veteribus tribulationibus Apostolus scribit, patres nostri prostrati sunt in deserto. Hæc autem in figura facta sunt, vt non simus concupiscentes malorũ sicut & illi concupierunt quemadmodum scriptum est: Sedit populus manducare, & bibere & surrexerũt ludere: Neq; fornicemur sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt vno die viginti milia, neq; tentemus Christum sicut quidam eorũ tentauerunt & à serpentibus perierunt, neq; murmurauerunt sicut quidam eorũ murmurauerunt, & perierunt ab exterminatore, id est, ab angelo eos percutiente, extra terminos terræ promissionis. Hæc autem omnia in figura contingebant illis, scripta sunt enim ad correptionem nostram, in quos fines seculorum deueniunt. Itaq; qui se existimant stare, videat ne cadat.
- Deut. 18. 1. fi. Vbertinus
3. Regum. 12. cum seq.
1. Esdræ. 1. & 2. & 3.
- Esdr. 1. in fi.
1. Cor. 10.
- Exod. 32.
- Num. 25.
- Exod. 17.
- Num. 21.
- Esdr. 19. §. 17.
- & j. c. 60. §.
4. & j. in 60.
- clusione. §. 2.
- mat stare, videat ne cadat.

Propterea

VI § Propterea abundatius oportet nos obseruare ea quæ audiuius, scilicet in veteri testamēto, ne forte perefluamus, id est culpam & penam incurramus. Si enim qui per angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis præuicatio & inobediētia accepit iustā mercedis retributionē, quomodo nos scilicet in nouo testamēto effugiemus, si tātā neglexerimus salutē? Vt autē apostolus ostēderet se de nouo testamēto loqui, videlicet de sermone quī nō per angelos, sed p̄ dominū factus est, subiūxit, dicens: Quæ scilicet saluos cū initium accepisset enarrari per dominū, ab eis scilicet discipulis Christi, qui audierūt in nos confirmata est, contestante deo signis & portētis & varijs virtutibus & spiritus sancti diuisionibus secūdum suā voluntatem. Hæc apostolus: Verum postea in nouo testamēto ecclesia varias, diuersasq; persecutiōes sustinuit, incipiēdo à Christi passione, & descendēdo ad emulationem & martyria, ad opprobria, damna, iniurias, ac ad alia ecclesiæ incommoda, quæ per omnes præteritos status vsq; ad quintum passa est ecclesia ad sui exercitiū. Ad præsens vero ecclesia ob suorum mēbroꝝ flagitia patitur, & indies magis patietur acerbiores aduersitates. Si quidem ecclesia græca, quasi funditus cecidisse videtur, nūc in exemplū & periculum futuræ ruinæ ecclesiæ latinæ seu occidentalis.

VII § Vigilare ergo (inquit saluator) quia nescitis qua hora dominus uenit, uter uenturus sit. Qui quotidie improuisus uenit ad singulos in morte homines, sicut etiam in secundo suo aduentu per plagam nobis propinquam, vel in tertio aduentu extremi iudicij uniuersaliter adueniet. Et sicut quodam generatio Iudeoꝝ nūcupabatur generatio nequam, sic hodie Christiana gens potest nūcupari generatio mala & adultera, quæ quærit signum, & signum nō dabitur ei, nisi signum Ionæ, qui fuit signū Niniuitis, ita filius hominis erit signum generatiōi istī. Quæ quidem malitiosa præsentium Christianoꝝ generatio ex uerbis suis iustificabit, & ex operibus suis cōdemnabitur, & fiunt nouissima illius peiora prioribus, & sic erit generatiōi huic pessimæ.

VIII § Nosigitur plagam nō effugiemus. Quando enim Iudas dux populi cecidit, cæteri fugerūt, & facta est tribulatio magna in Israele, qualis nō fuit ex die qua nō est uisus propheta in Israele. Cōuersæ sunt nuptiæ in luctum, & uox mūscorum ipsorum in lamentū. Ex quo itaq; populi anteriores ceciderūt in flagitia inde in supplicia, ideo nos flagitiosissimi debem⁹ fugere à uetura ira dei & subire debitam pœnitentiæ tribulationem ex eo die, scilicet à tempore Birgitte, quo interitum nō est uisus propheta in ecclesia q̄ reuelaret nobis plagas futuras, quasi plagæ modo sint in propatulo, & deus iudex assistat ante ianuā. Ergo nuptias cōuertamus in luctū, & ludos mūdānos in lamentū. Et licet iam nō habeam⁹ præsentis reuelatores, ex præteritis tamē prophetijs, alijsue signis satis apparent plagæ propinquæ calamitatis nostræ, de quibus supra. Quæ profecto plagæ eueniēt nobis ob nostra peccata peccatis antiquoꝝ similia. Si quidem deus hodie, quæadmodū olim, simile in excessus similes iuste tulerit sententiā.

IX § Quippe ante euerfionem Hierosolymæ contigit circa ipsam ciuitatem quadraginta diebus per aera uideri equites discurrentes, quapropter omnes rogabāt in bonum monstra conuerti. Sed propter peccata inhabitantium deus fuerat iratus, propterea per Antiochum ibi exitium factum est, & accidit circa locum sanctum despectio. Similes uisiones in terris ecclesiæ nouiter apparuerūt, ut supra patet. Verūtamen nō loca, sed merita nos deo coniungūt, ideo ulterius in Machabæo scribitur. Non propter locum gentem, sed propter gentem deus locum eligit. Ita Christiana gens, non propter ecclesiam, sed ecclesia propter bonam gētem est cōmendāda, quia tūc electa dei esse censet, quæ tamen nūc est q̄si despecta ob peruersitatem Christianorum. Exemplum itaq; mali nostri exitus conijciendū est ex præteritis factis & scriptis, alijsq; indicijs uerisimilibus. Si enim deus angelis peccātibus nō pepercit, sed in tartarum tradidit cruciandos. Et originali mūdo nō pepercit, sed octauū Noe iustitiæ sconē custodiuit, diluuiū mūdo impioꝝ inducens. Et ciuitates Sodomorum & Ghomorreoꝝ in cinerem redigens, euerfione damnauit, exemplum eoꝝ qui imple acturi sunt pōnēs. Facti enim

Heb. 2

Aug. 2. de tr
11.

Heb. 2

Matt. 24

Matt. 6.
Luca. 11

Matt. 12

1. Mac. 9

Luca. 3.

Iacobi. 5

ff. de legi. 2.
nō possunt.
§. ca. 4. §. 3.

2. Mach. 5

Di. 4. añ oia

2. Mach. 5

Di. 12. nouit

2. Petri. 2

Iuda. 1

enim

DE CONSOLATIONE IVSTORVM.

enim sunt exemplum ignis æterni sustinentes pœnam. Multominus igitur deus par-
cet nobis q̄ sequimur luxurias illoꝝ quibus iudiciũ olim non cessat. Sequit̄ in Apo-
stolo: Ita impij portabũt aduersum se execrabile iudiciũ. Et infra: Cum hæc om̄ia
dissoluenda sunt, quales oportet nos esse in sanctis conuersationibus & pietatibus,
expectantes & properantes in aduentum diei domini.

2. Petri. 3.
Roma. 15

§. c. 56. §. 5
§. c. 33. §. 1 &
j. c. 62. §. 7

X § Demũ quæcunq; suprascripta sunt, ad nostrã doctrinã scripta sunt,
vt per patientiã & cõsolationem scripturaz spem habeamus ac euentura pericula
præuideamus & inquantũ possumus, præcaueamus, vel saltem cũ paciẽtia sustinea-
mus. Altissimus equidẽ à longẽ præsciũs præsentis nostræ iniquitatis, de priorũ
peruersoꝝ hominũ plagis per sacras literas nos certiores reddere voluit, vt priorũ
exemplo territi, peccãdi occasionem euitaremus. Hinc dicit: Ne pecces in multi-
tudine ciuitatis. Multis em̄ personis grassantibus opus est exemplo. Qui vero sua

Ecc̄. 7
ff. de pœnis
l. aut facta in
fine.
Mat. 24. 1. fi.
Coloss. 3.

§. c. 56. §. 12
§. c. 56. in fi.
§. eo. in pri.
j. c. 62. §. 7

facinora nitunt̄ excusare exemplo antiquorum, necesse erit, eorum quoq; pœnas
luãt. Bona igitur veterum exempla sequamur potius quã facinora mala, ne in
istorum laqueis à deo diuisi, incidamus, partemq; cum hypocritis & infidelibus
habeamus, sed cum illis omni tempore & exemplo bono fructificãtes deus nos di-
gnos faciat in partem sortis sanctorum.

¶ De consolatione quã iusti in suis tribulationibus habent.
Caput LIX.

Ezech. 12

Relinquet deus paucos homines absq; futura calamitate, cui etiam iustus
subiacebit, dicẽte Propheta: Fili hominis, panem tuũ in conturbatione
comede, & aquã in mœrore bibe, quam iniquus in desolatione biberet.
Nam secũdum Apostolum omnes qui pie volũt viuere in Christo Iesu
persecutionem patient. Vnde in om̄ibus (inquit) tribulatiõibus patimur, sed non
angustiamur, aporiamur, sed nõ destituimur, psecutionẽ patimur, sed nõ derelin-
quimur: humiliamur, sed nõ cõfundimur, deñcimur, sed nõ perimus, sp mortifica-
tionẽ Ch̄i in corpe nostro ferẽtes. Id em̄ qd̄ in p̄senti est momẽtaneũ & leue tri-
bulatiõis nostrẽ, supra modũ in sublimitate æternũ gloriæ p̄dus operat̄ in nobis.
Tribulatio em̄ tẽp̄oralis est quæ dã preparatio seu eleuatio ad coronã æternam,
passiones vero huius temporis non sunt condignæ ad futuram gloriam.

2. Timo. 3
2. Corin. 4.

§. c. 35. §. 12
& j. c. 56. §.
13. & j. eo. §. 1
§. c. 50. §. 6
j. eo. §. 6

Roma. 8
1. Cor. 15

I § Hinc idẽ Apostolus ad nos scribit: Stabiles estote & immobiles, abũ-
dãtes in om̄i opere dñi, semp sciẽtes q̄ labor vester nõ est inanis in dño: Vigilate
igit, stete in fide, viriliter agite. f. in spe, & cõfortamini, om̄ia em̄ vestra in charita-
te fiant. Et infra: Benedictus pater misericordiæ, & deus totius consolatiõis qui
consolat nos in omni tribulatione nostra, & sicut abundãt passiones Christi in no-
bis, ita & per Christum abundat consolatio nostra. Hinc dicit apud Catharinã Se-
nẽ. Quãto magis in mystico ecclesiæ corpore tribulatiõis & angustię abundant
tãto plus in ea abũdabit salubris consolatio. Et hæc erit optabilis reformatio ipsi
us ecclesiæ. Sequit̄ in Apostolo: Non igit simus fidentes in nobis, sed in deo, qui
suscitat mortuos, & de tãtis periculis nos hætenus eripuit & eruit, ideo in eũ spe-
remus, qm̄ & adhuc eripiet adiuuãtib; oĩ onibus nostris. Rursum Apostolus: Cum
apud vos essemus, prædicebamus vobis passuros nos tribulatiões sicut & factũ est
& scitis. Et infra: Obliti estis cõsolatiõẽ. f. Ch̄i qui vobis tanq; filius in scriptura. f.
loquit, dicẽs: Fili mi, noli negligere disciplinã dñi, neq; fatigeris dum ab eo argue-
ris, quẽ em̄ diligit dñs, castigat. Vnde Iob inquit: Hæc mihi fit cõsolatio vt deus af-
fligens me dolore, nõ parcat, nec cõtradicã sermonibus sancti. Sic P̄salmista in die
tribulationis noluit consolari, cũ autem fuisset memor dei & verbi eius, tum dele-
ctatus est, dicens: Spes me consolata est in humilitate mea, memor fui iudiciorum
tuorum à seculo dñe & consolatus sum. Et infra: Fiat misericordia tua vt consolet̄
me secundũ eloquiũ tuum. Ecce nunquid grãde est vt consolet̄ te deus? Ideo Apo-
stolus nos hortat, vt hanc dei consolationem cũ patientia expectemus, docet de-
niq; vt seruemus mandatum dei sine macula irreprehensibile vsq; in aduentũ do-
mini, quo scilicet à calamitate nos liberabit.

1. Corin. 16
2. Corin. 1

j. c. 69. §. 5
j. c. 56. §. 12
§. c. 43. §. 11.
& j. eo. §. 5.
§. c. 15. §. 31

Cath. Senẽ.
12. in fine

2. Corin. 1
2. Thess. 3
Hebr. 12
Prouerb. 3
Iob. 6.
P̄salm. 76
P̄salm. 113. lite-
ra zai.
P̄salm. eo. li-
tera Ioth
Iob. 15.
1. Timo. 6
Iudith. 8
Esai. 1. & 12.

§. c. 57. §. 4
& j. c. 62. §. 4
§. c. 15. §. 6
§. c. 57. i. pri.
§. c. 58. §. 3
§. eo. in pri.

Esai. 1. & 12.

II § Expectemus igitur humiles consolationem om̄ipotentis dei qui ait:
heu ego vt pote in mēbris meis cõsolabor sup hostibus meis, postea ecclia ad deũ.
Conuer

§. c. 62. §. 14
in princ.